

Propozycje tematów badawczych/ Proposals of research topics

Dyscyplina: Nauki o bezpieczeństwie/ Discipline: Security studies

prof. dr hab. Andrzej Ciupiński
Wydział Nauk Społecznych
Katedra Nauk o Bezpieczeństwie
a.ciupinski@ujd.edu.pl

1. Współpraca Unii Europejskiej i NATO wobec agresji Rosji na Ukrainę.

Wojna za wschodnią granicą Unii Europejskiej stanowi najpoważniejsze wyzwanie i zagrożenie w dziejach integracji europejskiej. Ważnym problemem badawczym jest zbadanie postaw państw członkowskich oraz instytucji UE wobec agresora i jakiej pomocy udziela UE.

1. Cooperation between the European Union and NATO in response to Russian aggression against Ukraine.

The war beyond the eastern border of the European Union represents the most significant challenge and threat in the history of European integration. An important research issue is to examine the attitudes of member states and EU institutions towards the aggressor and what assistance the EU provides.

2. Percepcja dokumentów strategicznych Unii Europejskiej.

Od 2003 r. Unia Europejska przyjęła kilka ważnych dokumentów programowych w zakresie bezpieczeństwa (strategie). Należy zbadać jaka jest percepcja tych dokumentów w UE a szczególnie rezultaty realizacji tak zwanej Strategii Globalnej przyjętej w 2016 roku.

2. Perception of strategic documents of the European Union.

Since 2003, the European Union has adopted several important security policy documents (strategies). It is necessary to examine the perception of these documents in the EU, particularly the results of implementing the so-called Global Strategy adopted in 2016.

3. Transformacja europejskiego systemu bezpieczeństwa.

Po zakończeniu zimnej wojny, system bezpieczeństwa i obrony w Europie podlegał ewolucji, która dotyczyła zarówno NATO oraz Unii Europejskiej, jak też poszczególnych państw członkowskich tych instytucji, Należy zbadać konsekwencje tych zmian dla skuteczności aktualnego systemu bezpieczeństwa europejskiego, a także czy postawy poszczególnych podmiotów wobec współczesnych zagrożeń?

3. Transformation of the European security system.

Following the end of the Cold War, the security and defense system in Europe underwent evolution, affecting both NATO and the European Union, as well as individual member states of these institutions. It is necessary to examine the consequences of these changes for the effectiveness of the current European security system, as well as the attitudes of individual entities towards contemporary threats.

4. Konflikty zbrojne i kryzysy polityczne (Europa, Afryka, Azja).

4. Armed conflicts and political crises (Europe, Africa, Asia).

5. **Polityczny i militarny wymiar Europejskiego Kompas Strategicznego 2021 r.**

5. **political and military dimension of the European Strategic Compass 2021.**

prof. dr hab. Janusz Zuziak
Wydział Nauk Społecznych
Katedra Nauk o Bezpieczeństwie

j.zuziak@ujd.edu.pl

1. Polska w międzynarodowych misjach pokojowych:

- misje pokojowe w Korei, Wietnamie i Indochinach;
- misje pokojowe w Afryce;
- misje pokojowe na Bliskim Wschodzie;
- misje pokojowe na Bałkanach;

1. Poland in International peacekeeping missions:

- peacekeeping missions in Korea, Vietnam and Indochina;
- peacekeeping missions in Africa;
- peacekeeping missions in Middle East;
- peacekeeping missions in the Balkans;

2. Europejska integracja militarna. Sojusze wojskowe w XX-XXI wieku:

- bloki polityczno-militarne początku XX wieku;
- sojusze polityczno-wojskowe w latach 1918-1939;
- sojusze polityczno-wojskowe w okresie II wojny światowej;
- dwubiegunowość Europy. NATO i Układ Warszawski;
- droga Polski do NATO;

2. European military integration. Military alliances in the XX-XXI centuries:

- political and military alliances of the early 20th century;
- political and military alliances in 1918-1939;
- Europe's bipolarity. NATO and the Warsaw Pact;
- Poland's road to NATO;

3. Teorie wojenne i konflikty zbrojne w XX i XXI wieku:

- wpływ wojen na przemiany i rozwój teorii wojennych;
- geneza, przebieg i skutki konfliktów zbrojnych;
- nowe technologie a teorie wojenne.

3. War theories and armed conflicts in the 20th and 21st centuries:

- the impact of wars on the transformation and development of war theories;
- genesis, course and effects of armed conflicts;
- new technologies and war theories.

1. Powstanie, organizacja oraz działalność policji politycznej (Defensywa Polityczna) w obszarze ochrony porządku konstytucyjnego i bezpieczeństwa wewnętrznego II Rzeczypospolitej w latach 1922-1927.

Problematyka odnosząca się do działalności cywilnych służb specjalnych w obszarze działalności kontrwywiadowczej w okresie dwudziestolecia międzywojennego jest stosunkowo mało znana. Badania podstawowe zostały zainicjowane na początku lat 90-tych ubiegłego wieku, jednak pomimo powstania kilkunastu cennych artykułów do tej pory nie doczekała się ona pogłębionego studium polityczno-historycznego, zwłaszcza jeśli chodzi o ochronę porządku konstytucyjnego państwa polskiego w latach 1922-1927. Dzieje Defensywy Policyjnej wymagają pogłębionych badań w odniesieniu do organizacji oraz przede wszystkim metodologii pracy informacyjnej prowadzonej przez tę instytucję, która jest ukierunkowana na działania godzące w interes i ład konstytucyjny II Rzeczypospolitej.

1. Establishment, organisation and activities of the political police (Political Defensive) in the area of protection of constitutional order and internal security of the Second Republic in the years 1922-1927.

The issues relating to the activities of the civilian special services in the area of counter-espionage activities in the interwar period are relatively little known. Basic research was initiated at the beginning of the 1990s, but despite the creation of a dozen or so valuable articles, so far there has been no in-depth political-historical study, especially as far as the protection of the constitutional order of the Polish state in the years 1922-1927 is concerned. The history of the Police Defensive Service requires in-depth research with regard to both the organisation and, above all, the methodology of information work carried out by this institution aimed at activities detrimental to the interest and constitutional order of the Second Republic of Poland.

2. Dezinformacja po rosyjsku. Od klasycznej dezinformacji poprzez przedsięwzięcia aktywne po współczesne „specjalne środki wpływu” i „technologie informacyjne”. Działania dezinformacyjne Rosji na przestrzeni ostatniego stulecia – teoria i praktyka.

Dezinformacja jako narzędzie szeroko rozumianej polityki jest dla Rosji niezwykle atrakcyjnym instrumentarium ze względu na transgraniczny zasięg, stosunkowo niewielkie koszty, anonimowość oraz wielopoziomowe i wielopłaszczyznowe spektrum oddziaływania. Operacje dezinformacyjne prowadzone przez Rosję w perspektywie współczesnej i historycznej przynoszą szeroką wiedzę odnoszącą się do ewolucji teorii i praktyki zastosowania różnorodnych koncepcji, narzędzi, technik i metod stosowania tego rodzaju sposobu na realizację polityki zagranicznej i bezpieczeństwa państwa rosyjskiego. Niewątpliwie współczesna wiedza o naturze oraz mechanizmach działań dezinformacyjnych jest głębsza i bardziej szczegółowa. Istnieje jednak szereg obszarów, które nadal wymagają pogłębionych badań, stanowią swoisty „martwy punkt” w teoretycznych i praktycznych rozważaniach eksperckich i dyskursie politycznym, a także naukowym. Jest to swoisty imperatyw dotyczący m.in. kształtowania zjawiska dezinformacji po przez cywilizacyjne wybory, tradycje kulturowe i historię Rosji w celu ekspansji rosyjskich wpływów, aby

skutecznie budować rosyjską wizję świata. Oznacza to, że rola dezinformacji będzie wzrastać, stanowiąc coraz większe zagrożenie dla bezpieczeństwa regionów i świata.. Natomiast jakakolwiek skuteczna kontrakcja będzie wymagać wypracowania i wprowadzenia w życie systemowych rozwiązań przeciwdziałania, które winny być sensu largo skutkiem pogłębionych badań. Tym samym zarówno na poziomie teoretycznym jak i praktycznym poszerzenie wiedzy o rosyjskiej dezinformacji pozwoli uniknąć poglądów, że potencjalny agresor posiada wszystkie atuty po swojej stronie i pozwoli przygotować się na nowe wyzwania i nieznane metody i techniki jakie zastosuje w ramach szeroko rozumianej wojny informacyjnej.

2. Disinformation in Russian. From classical disinformation through active ventures to contemporary 'special means of influence' and 'information technologies'. Russia's disinformation activities over the last century - theory and practice.

Disinformation as a tool of broader politics is an extremely attractive instrument for Russia due to its cross-border reach, relatively low costs, anonymity and multi-level and multi-faceted spectrum of influence. The disinformation operations conducted by Russia in a contemporary and historical perspective bring extensive knowledge relating to the evolution of the theory and practice of the application of various concepts, tools, techniques and methods of applying this type of modality to the implementation of the foreign and security policy of the Russian state. Undoubtedly, contemporary knowledge of the nature and mechanisms of disinformation activities is deeper and more detailed. However, there are a number of areas that still require in-depth research, representing a kind of 'blind spot' in theoretical and practical expert considerations and political as well as scientific discourse. This is a kind of imperative concerning, among other things, the shaping of the phenomenon of disinformation after civilisational choices, cultural traditions and Russian history in order to expand Russian influence to effectively build a Russian vision of the world. This means that the role of disinformation will grow, posing an increasing threat to regional and global security. In turn, any effective counteraction will require the development and implementation of systemic countermeasures, which should be sensu largo the result of in-depth research. Thus, both on a theoretical and practical level, broadening the knowledge of Russian disinformation will avoid the view that a potential aggressor has all the trump cards on its side and will allow us to prepare for new challenges and unknown methods and techniques that it will use as part of a broadly defined information war.

3. Działania militarne w wojnach jugosłowiańskich w latach 1991-1999. Wokół teorii i praktyki sztuki wojennej.

Konflikty w byłej Jugosławii mają dość bogatą literaturę przedmiotu, i nadal stanowią niezwykle ciekawy problem badawczy w ujęciu interdyscyplinarnym. O ile w poszczególnych państwach postjugosłowiańskich powstało w ciągu ostatnich trzech dekad wiele wartościowych prac, to polska literatura historiograficzna kończy swe dociekania na kwestiach politycznych, narodowościowych, etnicznych czy kulturowych, traktując problematykę stricte militarną jako swoisty dodatek lub ewentualnie tło wydarzeń politycznych. Tymczasem temat działań militarnych na obszarze byłej Jugosławii w ujęciu zmian, jakie zaszły w sztuce wojennej po zakończeniu zimnej wojny, jest szczególnie interesującym problemem badawczym, zwłaszcza w ujęciu teorii wojen i wojskowości. Ponadto systematyzuje i wprowadza nowy kierunek badań, który jest stosunkowo rzadko podejmowany w zagranicznych ośrodkach naukowych jeśli chodzi o rozważania wojskowo-historyczne.

3. Military action in the Yugoslav wars 1991-1999. Around the theory and practice of the art of war.

The conflicts in the former Yugoslavia have a rather rich literature on the subject, and continue to be an extremely interesting research problem from an interdisciplinary perspective. While a large number of valuable works have been written on the individual post-Yugoslav states in the last three decades, the Polish historiographical literature ends its inquiries on political, national, ethnic or cultural issues, treating strictly military issues as a kind of supplement or possibly as a background to political events. Meanwhile, the topic of military operations in the area of former Yugoslavia in terms of the changes that occurred in the art of war after the end of the Cold War is a particularly interesting research problem, especially from the perspective of war and military theory. Moreover, it systematises and introduces a new line of research that is relatively rarely undertaken in foreign research centres when it comes to military-historical considerations.

dr hab. Anna Zasun, prof. UJD
Wydział Nauk Społecznych
Katedra Nauk o Bezpieczeństwie
a.zasun@ujd.edu.pl

1. Panarabizm i panislamizm jako aktualne wyzwanie dla bezpieczeństwa w regionie bliskowschodnim.

W XIX i XX wieku panarabizm i panislamizm stanowiły główne nurty myśli islamskiej, reprezentowały nową wizję organizacji społecznej i politycznej państw w regionie, były formą ideologii politycznej nawiązującej do zjednoczenia tamtejszych społeczności albo pod sztandarem islamu bądź etnicznym. U ich podstaw leżały historyczne wzorce jedności i świetności świata muzułmańskiego oraz wiara w potęgę islamu. Obie koncepcje próbowano różnie pogodzić z europejskimi modelami państw narodowych, ale z zachowaniem zasad opartych na tradycji muzułmańskiej. Panislamizm głosił odrodzenie świata islamu jako zjednoczonego państwa, wskrzeszonego kalifatu. Natomiast panarabizm miał stanowić nowy wzorzec tożsamości arabskiej rozwijany wskutek wpływów nowoczesnej społeczno-politycznej myśli europejskiej, miał być remedium na zacofanie świata muzułmańskiego wobec Europy, a zarazem ochroną przed europejskimi wpływami. Obydwa przyczyniły się do wytworzenia koncepcji i idei mniej lub bardziej radykalnych w regionie, które legły u podstaw ruchów odnowy islamu i reformy wielu tamtejszych państw. Obszar badawczy obejmuje analizę ewolucji obydwu nurtów, ich wpływ na przemiany ideologiczne, społeczne i polityczne w regionie oraz ich skutki w postaci radykalizacji części środowisk muzułmańskich, obejmuje też próbę ukazania i uzasadnienia trwałości obydwu nurtów w programach współczesnych ugrupowań islamistycznych, oraz wyzwania jaki stanowią dla bezpieczeństwa w regionie.

1. Pan-Arabism and pan-Islamism as a current challenge for security in the Middle East region.

In the 19th and 20th centuries, pan-Arabism and pan-Islamism were the main currents of Islamic thought, they represented a new vision of the social and political organization of states in the region, they were a form of political ideology referring to the unification of local communities under the banner of Islam or ethnicity. They were based on historical models of unity and splendor of the Muslim world and faith in the power of Islam. Both concepts were tried to be reconciled with the European models of nation-states in various ways, but with the principles based on the Muslim tradition. Pan-Islamism preached the rebirth of the Islamic world as a unified state, a reborn caliphate. Pan-Arabism, on the other hand, was to be a new model of Arab identity developed as a

result of the influence of modern socio-political European thought, it was to be a remedy for the backwardness of the Muslim world towards Europe, and at the same time a protection against European influences. Both contributed to the creation of more or less radical concepts and ideas in the region, which were the basis for the renewal of Islam and the reform of many countries. The research area includes an analysis of the evolution of both trends, their impact on ideological, social and political changes in the region and their effects in the form of radicalization of some Muslim circles, it also includes an attempt to show and justify the durability of both trends in the programs of contemporary Islamist groups, and the challenges they pose to security in the region.